

חגיגה כד. (שורה 12) עד כד: (משנה)

ביאורים
 טומאת רביעי בקודש: מו"ר הרב ליכטנשטיין חידש שייתכן שטומאת רביעי בקודש אינה טומאה אלא פסלות. קודש שנגע בשילשי בקודש אסור לאוכלו (לא משום שעברה אליו טומאה אלא כיוון שכל מגע של קודש בטומאה פוסל את הקודש) הוא סמך את דבריו על הפסוק "והקשר אשר ידע בקפא אטא אכא יאכא". לא כתוב בפסוק שהבשר טמא אלא כתוב שהוא אסור באכילה.

ציטוט מהמשנה

דרגת הטומאה המקסימלית:

(בתרומה - שלישי).

בקודש - רביעי.

המקור לדרגות הטומאה בקודש

שלישי: "והקשר אשר ידע בקפא אטא אכא (שני לטומאה) אכא יאכא".

רביעי: ק"ו ממחוסר כיפורים.

ציטוט מהמשנה

נטמאה ידו אחת

אסור לגעת בקודש - גם בידו השניה. (אבל בתרומה מותר)

היקף הדין

ר' שיזבי: רק כשהיד הטמאה נוגעת ביד הטהורה מסקנת הגמרא: תמיד (גם כשהיד הטמאה לא נוגעת)

נגע בידיים של חברו

ר"ל (לפני שחזר בו): לא טימא את יד חברו. ר' יוחנן (ור"ל לאחר שחזר בו): טימא את יד חברו.

רמת הטומאה

רבי: היד השניה היא שני ולכן היא מטמאת את הקודש (להיות שלישי)
 ריב"י: היד השניה היא שלישי ולכן היא פוסלת את הקודש (להיות רביעי)

שיטת ר' שיזבי נדחתה מברייתא מפורשת.

ציטוט מהמשנה

בתרומה - אוכלין בידיים טמאות, אוכלים נגובים.
 בקדש - לא אוכלים בידיים טמאות,

מהם אוכלים נגובים?

פשט המשנה: אוכלים שלא קיבלו טומאה. (אוכלים בידיים טמאות תרומה שלא הוכשרה לקבל טומאה אבל קודש לא)

ר' חנינא בן אנטיגנוס: אוכלים שבידיו כשיש לו אוכלים בפה. (אם יש תרומה בפיו - מותר לאכול חולין בידיו הטמאות, אבל אם יש קודש בפיו לא)

ציטוט מהמשנה

אונן ומחוסר כיפורים

צריכים לטבול לפני אכילת קודש (אך לא לפני אכילת תרומה)

הטעם: כיוון שהיו אסורים עד עכשיו באכילת קדשים, חוששים שמא הסיחו דעתם ונטמאו.